

Tillståndet är nödvändigt att förhindra att elektriska glödlampor förfallit till en annan tull som är lägre än den nuvarande, och därmed förlorat sin betydelse. Detta kan endast ske genom att förfogas med en tull som är högre än den nuvarande, men som ändå är lägre än den nuvarande tullen för annan material. Denna tull kan bestå av en del som är lika med den nuvarande tullen för annan material, och en del som är lika med den nuvarande tullen för annan material, men som är lägre än den nuvarande tullen för annan material.

Lämpligst att förfogas med en tull som är lika med den nuvarande tullen för annan material, men som är lägre än den nuvarande tullen för annan material.

N:o 42.

Af herr **Stridsberg**, om ökad tull å elektriska glödlampor.

Enligt nu gällande taxa förtullas elektriska glödlampor såsom det material, hvaraf de hufvudsakligast äro tillverkade, eller såsom »glas, andra slag», dragande en tullsats af 60 öre per kilogram, hvilket motsvarar omkring 1 $\frac{1}{4}$ öre per lampa.

Mot denna tullbehandling anfördes af herr O. R. Nachman våren 1893 hos kongl. generaltullstyrelsen klagomål, stödda genom ett af flera fackmän utfärdadt intyg, att kostnaden för en glödlampas tillverkning uppgick till 75 öre, deraf glaset blott kostade 6 öre samt resten åtgick till andra materialier och arbetslön. Då sålunda glasets värde häri blott ingick med 8 procent af hela lampans tillverkningskostnad, framgår häraf uppenbarligen det origtiga i att lägga endast glasvärdet till grund för hela lampans tullbehandling. Sedan år 1893 har tillverkningskostnaden nedgått så, att goda lampor nu säljs till 75 öre och under.

Häraf torde framgå, att en glödlampa ingalunda bör förtullas såsom »glas, andra slag», hvilket efter nuvarande tulltaxa måste ske, samt att särskild rubrik för elektriska glödlampor bör införas.

Att nu tillämpad tullsats, omkring 2 $\frac{1}{2}$ procent af värdet, är alldeles för låg att i någon mån skydda inhemsk tillverkning af glödlampor mot utländsk sådan, har ty värr visat sig.

Vid 1893 års slut funnos i Sverige tre glödlampfabriker, men af dessa har redan en måst upphöra med tillverkningen.

Då nu i Sverige jemförelsevis stort kapital nedlagts på vidmagthållandet af inhemsk glödlamptillverkning, synes det vara rättvist, att äfven denna skyddas genom lämplig tull. En sådan tullsats betungar icke förbrukaren, dels emedan erfarenheten visat, att, till följd af in-

hemsk konkurrens, varan ej fördyras, dels de svenska lamporna äro bättre än billiga utländska. Dessa äro i allmänhet lättare än de svenska samt väga omkring 26 kilogram per 1,000 lampor, då de senare väga 26—34,5 kilogram per 1,000, eller i medeltal för vanliga lampor af 16 normalljus' styrka 28,5 kilogram.

På grund af hvad ofvan anförlts, får jag vördsamt föreslå,

det Riksdagen ville besluta, att å elektriska glödlampor måtte sättas en tull af 3 kronor och 50 öre per kilogram eller omkring 10 öre per stycke.

Stockholm den 26 januari 1895.

Ernst Stridsberg.